

dig ud af en fornuftig diskussion af spørgsmålet om, hvordan man skal løse flaskehalsproblemerne. Det eneste bud, man har, er, at der skal ske privatiseringer, og at der skal udliciteringer til. Derudover skal antallet af offentligt ansatte og udgifterne holdes konstant, og så skal man afskaffe alle de velfærdsgoder, der findes inden for det offentlige; det gælder orlov, og hvad ved jeg. Det skulle ligesom være de løsninger, som Venstre og De Konservative kunne komme med. Vi må håbe, at de aldrig får magt, som de har agt. Det er vel det eneste, der er at sige til det.

Jeg vil gerne sige tak til Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, både når det gælder støtten til problemstillingen, og når det gælder det forslag til vedtagelse, som vi er fælles om.

Jeg vil også benytte lejligheden til at sige tak til fru Annette Just for en støtte til visse elementer i noget af det, jeg tog frem i min ordførertale, bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt for arbejdsløse at udnytte den tid uden for de almindelige dagtimer, hvor de ikke skal stå til rådighed – altså om aftenen – til at tage en uddannelse. Der synes vi det er på tide, at regeringen lytter til den fornuftige tale fra Enhedslisten, SF, fru Annette Just og andre og prøver at gøre noget ved det problem. Og så skal man lukke ørerne for De Konservative og Venstre, som til det her spørgsmål ikke har noget at byde på.

Jeg vil sige tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 8 af Bruno Jerup (EL) og Kjeld Rahbæk Møller (SF) (se foran) forkastedes, idet 11 (SF og EL) stemte for, 92 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om korte videregående uddannelser. (Erhvervsakademiuddannelser).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 9/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Næsten 3 år har forhandlingerne og forarbejdet til dette lovforslag om korte og videregående uddannelser været undervejs. Vi må så håbe, at indholdet viser sig at have været værd at vente på, men med udgangspunkt i regeringens bestræbelser på at skabe et sammenhængende og gennemskueligt uddannelsessystem så tror jeg, at netop dette forslag om de korte videregående uddannelser er et skridt i den rigtige retning for at nå målet.

Det har med det nuværende system været ganske umuligt at få et overblik over, hvordan de enkelte uddannelser kunnet kombineres, og hvordan mest mulig uddannelse kunne give merit og på den måde støtte den uddannelsessøgende i et videre uddannelsesforløb. Det er netop i denne sammenhæng, at den nye lovs fælles rammer med hensyn til adgang, varighed, formål, udbud og rådgivning skal ses. Jeg synes også, det er vigtigt at se det element i det, hvor man forpligter de enkelte uddannelsesinstitutioner til at styrke både fagligheden og kvaliteten i uddannelserne.

Netop forenklingen af adgangsvejene er meget positiv, og vi ønsker meget at understrege, at fastholdelsen af erhvervsuddannelser som afsæt har stor betydning for den her slags uddannelser og ikke mindst i lyset af, at en hel ny gruppe på forhånd kan se, at de faktisk har muligheder for efterfølgende at forsætte en længere videregående uddannelse. På den måde tror jeg, at det bliver mere attraktivt for mange unge, og al den forvirring, der er og har været om den lovmæssige forankring, er løst ved dette forslag om et fælles lovgrundlag.

Om strukturen på det nye råd nu er nødvendig på den måde, som det er skruet sammen, vil jo vise sig. Selve strukturen har jeg ikke så meget kritik af, men jeg kunne godt tvivle lidt om størrelsen på rådet: Er det hensigtsmæssigt, at det er så omfangsrigt, som det er? Jeg så ger-

ne en slankning af rådet, for jeg tror, at beslutningsprocesserne på den måde vil blive lettere og kortere.

Men i princippet er Socialdemokratiet positivt over for lovforslaget og vil gerne være med til at fremme dets gang gennem udvalgsarbejdet.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan gøre det forholdsvis kort, idet jeg i store træk er enig med den socialdemokratiske ordfører.

Med det foreliggende lovforslag lægger undervisningsministeren op til en særdeles påtrængt reform af de korte videregående uddannelser. Vi er meget enige med ministeren i, at en styrkelse af de korte videregående uddannelser vil være en styrkelse af erhvervsuddannelserne som sådan.

Reformen vil efter Vinstres opfattelse helt sikkert medvirke til at sikre en bedre sammenhæng mellem erhvervsuddannelserne og de korte videregående uddannelser. Vi håber samtidig, at den vil gøre disse uddannelser mere populære blandt de unge uddannelsessøgende; det har vi alle en interesse i.

Vi hilser specielt mulighederne for øget merit velkommen, ligesom vi er glade for, at opstramningerne i forslaget indeholder øgede kvalitetskrav. Det vil helt sikkert medvirke til et kvalitetsmæssigt løft for uddannelserne.

Vi har en række spørgsmål, som vi vil stille under forslagens udvalgsbehandling. Det drejer sig bl.a. om deltagerbetalingen for udenlandske studerende, og her tænker jeg bl.a. på elever fra Baltikum og Østeuropa. Men det vil jeg vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Endelig finder jeg, at lovforslagets bemærkninger om AMU-målgruppen er en anelse uklar, men også det vil jeg vende tilbage til under udvalgets arbejde.

Med disse korte bemærkninger skal jeg blot sige, at Venstre kan støtte lovforslaget.

Frank Dahlgaard (KF):

Da mit partis ordfører på dette lovforslag, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Formålet med dette lovforslag er ganske klart: Man vil placere de korte videregående uddannelser klarere i det samlede uddannelsesbillede og samtidig sikre fornyelse og udvikling på disse uddannelsesområder. Dette kan Det Konservative Folkeparti fuldt ud tilslutte sig.

Men vi vil til enhver tid vende os imod målsætninger, der alene har som mål at skaffe flere studiepladser. Det er kvalitet frem for kvantitet, vi ønsker, og sådan læser vi også umiddelbart forslaget.

Der er to målsætninger, der i den forbindelse er helt afgørende set med konservative øjne. For det første er det væsentligt, at vi i uddannelser på dette område sikrer et godt og frugtbart samarbejde med erhvervslivet, og derfor tilslutter Det Konservative Folkeparti sig den sammensætning af det nyoprettede Erhvervsakademiråd, som der lægges op til. Vi vil under udvalgsarbejdet sikre os, at rådet tillægges den fornødne kompetence, således at rådet aktivt kan være med til at sikre en fornuftig udbudsstyring af uddannelserne.

For det andet er det væsentligt at sikre en sammenhæng mellem de korte videregående uddannelser og så de længerevarende. Vi vil derfor under udvalgsarbejdet lægge stor vægt på, at det sikres, at der er fornuftige meritmuligheder. Det hjælper jo ikke meget at strømline og kvalitetssikre de korterevarende uddannelser, hvis der ikke samtidig sikres lige så nødvendig overbygningsmulighed og klare godskrivningsregler.

Lovforslaget opererer med tre forskellige adgangsveje. Vi betragter alene disse som vejledende, idet man til enhver tid, hvis kvalifikationer og lyst er til det, burde komme i betragtning.

Endelig lægger man sig i lovforslaget forholdsvis fast på en tidsmæssig struktur. Det vil vi gerne advare imod. Vi mener, at man skal tage hensyn til uddannelserne og ikke – hvad skal man sige – give dem samme længde. Det må også afhænge af behovet ude i samfundet.

Alt i alt kan Det Konservative Folkeparti stille sig velvilligt over for lovforslaget. Vi har en række spørgsmål, som vi vil fremføre i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side synes vi, at det er et godt forslag. Det giver et sammenhængende system for de korte videregående uddannelser og er også i sin helhed godt i detaljerne.

Vedrørende de merkantile uddannelser så har der jo i de senere år været tale om en meget stor idérigdom. Der er dukket nye uddannelser op, som næppe kunne være udtænkt i et centralistisk system. Det er jo godt nok.

Til gengæld må man også konstatere, at der nok også har været en del vildskud iblandt dem, og taxametersystemet har ikke her hjulpet på kvaliteten. Jeg mindes stadig væk, da markedsøkonomerne kom i deputation i Uddannelsesudvalget og bad os om at holde op med at ødelægge deres uddannelser med al den markedsøkonomi. Det var altså markedsøkonomerne, der sagde dette!

Derfor håber jeg, at ministeren vil bruge sin tilsynspligt til at luge lidt ud blandt de værste vildskud, så vi får sikret, at de uddannelser, som kommer, og som overlever inden for denne lovs rammer, vil være uddannelser af kvalitet.

Vedrørende de traditionelle teknikeruddannelser er der jo ikke sket så rask en udvikling i de senere år, som der står i bemærkningerne.

Der er en sætning i bemærkningerne, som har givet anledning til en del offentlig debat, nemlig bemærkningen om, at man forbeholder sig ret til på et senere tidspunkt eventuelt at overføre konstruktøruddannelsen til en ny lov om mellemlange uddannelser. Om det er en god idé eller ej, vil jeg ikke sige på nuværende tidspunkt. Jeg må afvente, om en sådan lov eventuelt kommer.

Men jeg vil godt præcisere, at det er vigtigt, at disse konstruktøruddannelser ligesom tekniske uddannelser i øvrigt bevarer deres præg af at bygge på faglige uddannelser. At det er en videregående uddannelse, der bygger på en faglig uddannelse, er centralt. Vi skal ikke begå den samme dumhed, som vi gjorde med teknikumingeniøruddannelsen, der blev ødelagt.

Det skal ikke være til hinder for, at der gives merit, som kan føres videre til en lang videregående uddannelse, og der burde måske stå noget lidt mere præcist om disse meritmuligheder. Vi skal bare holde os for øje, vi skal opfylde begge krav: bevare den faglige rod og have merit i systemet. Hvis disse krav opfyldes, så er jeg tilfreds.

Jeg skal i øvrigt slutte af med at give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er et vigtigt mål for Det Radikale Venstre, at vi får flere unge længere op igennem uddannelsessystemet. Derfor har regeringen opstillet det mål, at mindst halvdelen af en ungdomsårgang får en videregående uddannelse.

Midlerne til at nå dette mål er især at gøre det mere attraktivt for de unge, der har en ungdomsuddannelse, at videreuddanne sig. Og

hvordan gør man det så mere attraktivt? Det gør man for det første ved at gøre uddannelsessystemet mere gennemsigtigt, ved at oplyse om mulighederne, ved at få klare optagelseskriterier og ved at gøre systemet så fleksibelt, at det til enhver tid bliver muligt at komme videre i systemet, efter at man har færdiggjort en uddannelse.

Mange af disse kvaliteter finder vi i lovforslaget, vi behandler her i dag om korte videregående uddannelser, også kaldet erhvervsakademiuddannelserne. Med lovforslaget samler man alle de korte videregående uddannelser under betegnelsen erhvervsakademiuddannelser, og den betegnelse skal signalere, at uddannelserne er praktisk orienterede, og at de er på et højt niveau.

Som udgangspunkt bliver uddannelserne 2-årige, og de skal kunne kvalificere en uddannet til at løse praktiske og erhvervsmæssige problemstillinger på et analytisk grundlag.

Med lovforslaget sikres klare optagelsesregler, og vi får en standardiseret uddannelse i en sådan grad, at såvel erhvervslivet som de unge i højere grad får en mulighed for at danne sig et indtryk af, hvad der er tale om med en kort videregående uddannelse.

Endelig, og det lægger vi meget vægt på, skaber vi med lovforslaget luft i systemet. Der bliver helt klare regler for, hvilken kompetence man får med en sådan uddannelse, og hvilke døre videre i uddannelsessystemet der bliver lukket op. De korte videregående uddannelser bliver kort fortalt sat i system og placeret tydeligere i det samlede uddannelsesbillede, og det har der længe været behov for.

I Det Radikale Venstre er vi specielt optaget af, hvorledes vi kan forbedre uddannelserne, f.eks. inden for byggeriet. Byggeriets problemer med den dårlige byggekvalitet kalder på gode uddannelser. Vi har jo gode erfaringer fra tidligere med meget dygtige håndværkere. Her er det helt afgørende, at byggeteknikere og bygningskonstruktører har den nødvendige ballast til at udfylde spændet mellem på den ene side håndværkerne og på den anden side ingeniørerne og arkitekterne. Vi mener, at lov om korte videregående uddannelser også på det punkt er en god begyndelse. Derfor er vi glade for at kunne sige ja til forslaget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, så vil jeg ganske kort og måske klart

formulere mig ved at sige: Det er jo ret utroligt, at vi her står med et lovforslag, som, så vidt jeg ved, så at sige alle kan være enige om.

Ja, det er en god idé at lave de korte videregående uddannelser, hvor man kan få eksamensbevis på, at i hvert fald de første to år har man klaret, dem har man klaret godt, det kan man gå ud og få et job på, og hvis man har lyst til det enten med det samme eller senere, så kan man tage en overbygning eller en videreuddannelse.

Det er genialt. Selvfølgelig skal det være sådan, således at vi ikke får en hel masse, der pludselig står og siger: Hov, vi er faktisk helt uddannede, fordi vi ikke fik gjort det sidste semester på skolen færdig. Så selvfølgelig kan Fremskridtspartiet støtte det her lovforslag fuldstændig i tråd med, hvad vi har gjort, når vi har talt om de andre korterevarende uddannelser.

Men jeg vil godt tage fat i noget, som Socialdemokratiets ordfører også var inde på, og det er størrelsen af det her fine råd, som der er lagt op til at ministeren skal kunne udpege, et råd på op til 21 medlemmer. Gad vide, om det egentlig ikke er en god lille syltekrukke til at få noget til ikke rigtig at fungere i stedet for måske at få lidt mere åben debat med dem, der har skoen på, nemlig uddannelsesstederne? Jeg tror, det ville være meget positivt, hvis vi diskuterede i udvalget, hvordan det kan løses på en anden og mere hensigtsmæssig måde, således at vi ikke bare nedsætter råd og udvalg, så vi kan rende rundt og diskutere det i årevis, uden at der sker noget som helst.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at Fremskridtspartiet støtter forslaget som sådant.

Bruno Jerup (EL):

Et af formålene med lovforslaget er angiveligt at skabe enkelhed og overskuelighed inden for de korte videregående uddannelser. Overblik er jo altid en god ting. Samtidig skal lovforslaget vel ses som en reaktion på den kritik, der har været fra Evalueringscentrets side, når det gælder den vildtvoksende skov af nye uddannelser, vi har set inden for dette område.

En central regulering, der sikrer, at de studerende på korte og videregående uddannelser ikke ved hjælp af reklame lokkes til udsigtsløse uddannelser, kan vi kun hilse velkommen. Men der er også mange elementer i lovforslaget, som vi må sætte spørgsmålstegn ved.

En fælles varighed på 2 år for uddannelser på samme niveau er en god idé, men når modellen betyder, at uddannelser partout skal kunne afsluttes efter to år, kan det skade uddannelsesforløb, som i dag er sammenhængende, men som herefter vil blive kortet ned, sådan at man mister noget af sammenhængen.

Overvejelserne om meritoverførsel og sammenhængen mellem de korte videregående uddannelser og de længerevarende videregående uddannelser er noget luftigt og trænger til at blive konkretiseret. Jeg undrer mig bl.a. over, at indgangsniveauet i de almene fag, når det gælder den såkaldte type 3-fastsættelse, fastsættes til E-niveau. Hvis de studerende skal have en realistisk chance på de mellemlange og lange videregående uddannelser efter 2 års studier, vil det i hvert fald kræve en stor vægtning af de almene fag, og det er ikke mit indtryk, at det generelt er meningen med disse uddannelser.

Det er beskæmmende, at man skal helt over i forslagens bemærkninger for at finde et forholdsvis uforpligtende udsagn om, at de studerende på området kan få plads i Erhvervsakademirådet.

Ligeledes er vi bekymrede over, at arbejdsmarkedets parter via de rådgivende udvalg får en så stor indflydelse på uddannelsernes regelsæt. Denne rådgivningsmodel kan komme i konflikt med intentionen om sammenhængen videre til de andre videregående uddannelser.

Med disse ord vil vi sige, at vi ser frem til en grundig debat i Folketingets Uddannelsesudvalg.

Addi Andersen (CD):

Bedre sammenhæng mellem de forskellige dele af uddannelsessystemet møder bestemt ingen modstand i CD.

Det forslag, undervisningsministeren har lagt frem her, er en model, der kan sammenlignes med et kinesisk æske-system, hvor de inderste æsker er en fuldført ungdomsuddannelse. Det er dem, der bygges videre på i det næste lag med en akademiuddannelse, hvortil der foreslås tre typer adgangsveje.

Om ministeren kan få opfyldt sin vision om, at halvdelen af en ungdomsårgang gennemfører en videregående uddannelse, vil tiden vise, men det er selvfølgelig en betingelse for dette lovforslags succes, at de enkelte uddannelser får en kvalitet, der lever op til erhvervslivets og arbejdsmarkedets behov.

Jeg vil gerne i forbindelse med dette lovforslag slå et slag for uddannelsesvejledningen både i folkeskolen og i gymnasierne. Den har ofte ikke været god nok, og jeg håber, undervisningsministeren har den side af sagen med i sine overvejelser.

I CD mener vi, det er et lovforslag med gode perspektiver, og vi vil gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det ligger også sådan, at Dansk Folkepartis folketingsgruppe har set på det her lovforslag, og vi synes, der er mange gode ting i det, og vil støtte det foreliggende lovforslag.

Vi har lige et enkelt spørgsmål til ministeren: I bemærkningerne står der, at man vil foretage kvalitetsudvikling og kvalitetskontrol inden for det område, vi nu taler om. Nu går jeg ud fra, at erhvervslivet bliver en utrolig vigtig faktor, når det her lovforslag skal føres ud i livet og uddannelserne skal tilrettelægges – sådan har jeg i hvert fald forstået det – og jeg vil godt lige spørge om en ting: Ud over at ministeriet foretager denne kvalitetskontrol og udvikling osv., så går jeg ud fra, at det bliver i utrolig snæver kontakt med dem, der beskæftiger de folk, som er uddannet på det pågældende område, men jeg kunne godt tænke mig, om ministeren lige kunne løfte sløret for, hvordan han har tænkt sig, at den bestemmelse skulle fungere i praksis.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har ikke behov for at gøre mange bemærkninger. Jeg glæder mig over, at der fra samtlige ordførere har været en principiel tilslutning til lovforslaget, og det takker jeg for.

Jeg er helt opmærksom på, at der kan være en række spørgsmål, der skal vurderes nærmere og besvares under udvalgsarbejdet – og det er vi selvfølgelig klar til i Undervisningsministeriet – og det forstår jeg vel, for der er i virkeligheden tale om en ganske stor sag.

Jeg tror, det er af stor betydning for det videre forløb, at der er den meget brede tilslutning til lovforslaget, som det foreligger nu. Forberedelserne har jo også, som det allerede blev sagt af fru Anne-Marie Meldgaard, været langvarige. Det betyder også, at de har været grundige, og jeg tror, det betyder noget også for den tilslutning, der har været fra partierne her, at vi har haft en så grundig forberedelse.

Den afspejles måske nok også i, hvad flere ordførere har været inde på – og måske oven i

købet været betænkelige ved – nemlig ikke så meget rådsstrukturen, som jo er ny i den her sammenhæng, men mere rådets størrelse, og jeg forstår meget vel synspunktet. Nu er det jo et rådgivende organ, hvor det kan være hensigtsmæssigt at have mange interesser involveret, og det er det, der har været hensigten med antallet af rådsmedlemmer: at få en så bred funderet vejledning som overhovedet muligt.

Nu må vi se, som nogle vist også sagde, om det fungerer med et så stort råd. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det selvfølgelig også i en vis udstrækning bygger på en tradition – det kan man næsten se af rådets sammensætning – men der er jo nogle områder, hvor traditioner er værd at holde fast på, og det vil vise sig, om det også er en god idé i den her sammenhæng.

Flere har om ikke spurgt så i hvert fald påpeget, at det, der er afgørende, selvfølgelig er at sikre kvaliteten af den række af nyordninger, som her indføres, og jeg kan kun bekræfte, at kvalitetsaspektet har været meget afgørende hele vejen igennem. Jeg mener, der er tale om et kvalitetsløft, samtidig med at vi sikrer den fleksibilitet og sammenhæng, som også kan gøre uddannelserne attraktive, når det gælder om at tiltrække uddannelsessøgende, sådan som vi har drøftet i den forespørgsel, der netop har været på et andet felt.

Jeg takker for tilslutningen, og – nej, jeg mangler at svare på spørgsmålet om, hvordan vi vil udøve kvalitetskontrol. Ja, det gør vi jo bl.a. ved at foretage evaluering af uddannelserne. Dels har vi jo rådet, som er vejledende for ministeriet, og hvori der i høj grad sidder interesser fra aftagerne, og derudover har vi så også evalueringsmuligheden, hvor vi vil følge udviklingen i uddannelserne, sådan at det er muligt at sætte ind, hvis der er behov for at justere undervejs.

Men endnu en gang tak for tilslutningen, og jeg tilsiger vores støtte under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 4: Forslag til lov om ændring af lov om fremme af byggeriets udvikling. (Ændring af formålsbestemmelse, rådets størrelse og sammensætning, ophævelse af repræsentantskabet).
Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 8/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Da vores ordfører, fru Jytte Madsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremlægge Socialdemokratiets synspunkter på dette lovforslag.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget om ændring af Byggeriets Udviklingsråds sammensætning og opgaver. Med den foreslåede opgaveformulering ser vi en mulighed for en fornyet indsats for bedre kvalitet, produktivitet og konkurrencedygtighed. Også byggebranchen må tilpasse sig den situation, vi ser på mange andre områder, nemlig at den i stigende grad skal operere i den internationale konkurrence.

Vi er i Socialdemokratiet godt tilfredse med, at økologi og bæredygtighed er inddraget under rådets opgaver. Miljøaspektet vil efter min opfattelse få stigende betydning for byggeriet og dets konkurrenceevne. Også arkitektur tror jeg vil blive en kvalitetsparameter i større omfang end hidtil.

Vi er også godt tilfredse med, at Byggeriets Udviklingsråds indsats også skal omfatte den eksisterende bygningsmasse, både hvad angår renovering, forbedringer og bygningsdrift.

Som det fremgår, ser vi gode muligheder for det med dette lovforslag, så vi ser frem til en fortsat og forstærket indsats til gavn for byggeriet og erhvervsudviklingen og ikke mindst til glæde for befolkningen.

Til slut skal jeg også på Det Radikale Venstres vegne anbefale lovforslaget, idet partiets

ordfører, hr. Jørgen Estrup, heller ikke kan være til stede her i dag.

Jens Hald Madsen (V):

Med det her lovforslag ønsker man jo, at Byggeriets Udviklingsråd ligesom skal overgå fra fokusering på enkeltprojekter til dels at være en tænketank for mere generel byggepolitik, hvor hovedfokus ikke er konjunkturspørgsmålet som sådan, men mere generel byggepolitik, og dels, sådan som jeg forstår det, skal være det, der kaldes en vært, altså være dem, som skal stå for analyseopgaver og udvælningsopgaver.

Det mener Venstre faktisk er en ganske udmærket idé, da Byggeriets Udviklingsråd med sin fraflytning fra Boligministeriet forhåbentlig kan give endnu mere uafhængig rådgivning til boligministeren og forhåbentlig også kan blive lidt inspireret af rådets kommende placering i et forskermiljø.

Af samme grund kan vi se, at man også ønsker at ændre rådets størrelse for at gøre rådet, som jeg forstår det, mere effektivt, og det kan Venstre også kun støtte.

Men vi vil gerne tage et forbehold forstået på den måde, at Venstre er klar over, at efter etablering af et byggepolitisk forum har byggebranchen og andre interesseorganisationer fået et nyt forum at udtrykke sig i. Da vi ikke har set høringssvarene, så ønsker Venstre i den videre udvalgsbehandling at høre, hvad brancheorganisationerne har at sige til denne ændring af rådets størrelse.

Jeg vil også godt sige, at Venstre altså er lidt bekymret over den konkrete ændring af § 3, for sådan som vi ser det, giver det ubegrænset magt til boligministeren med hensyn til, hvordan udpegningsprocessen for rådets medlemmer skal være, og hvor lang tid de skal være i rådet.

Men som sagt kan vi fra Venstres side ikke finde de store problemer i det her lovforslag, og derfor går vi positivt ind i udvalgsarbejdet.

John Vinther (KF):

De foregående ordførere har jo nøje beskrevet, hvad indholdet af dette lovforslag er, og derfor kan jeg relativt kort sige, at for så vidt angår selve substansen i lovforslaget, nemlig at omdanne eller opgradere Byggeriets Udviklingsråd til et egentligt rådgivende organ, kan vi fra konservativ side fuldt ud tilslutte os det. Også i Det Konservative Folkeparti har vi lidt betænkeligheder ved den meget vide minister-